

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis Universa, Complectens Omnia Morum Præcepta, Et Principia Decisionis Omnium Conscientiæ Casuum, Suis Quæque Momentis Stabilita

Ad usum Parochorum, & Confessariorum

Continens Tractatus de Conscientia, de Legibus, de Peccatis, de Virtutibus
Theologicis, de Religione, & Beneficiis. Adjunctis in hac editione
Propositionibus ad hanc usque proscriptis

Antoine, Paul-Gabriel

Ingolstadii, 1734

VD18 90392140

Q. 10. Quinam possunt commutare Vota.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40986

que id genus, quæ generatim revocari possunt ad pietatem, utilitatem spiritualem, & necessitatem. Quanquam ex his aliquæ videantur solum sufficere ad votum commutandum; nam longè gravior requiritur causa ad dispensandum, quam ad commutandum, & rarò utendum est pura dispensatione; sed admiscenda est aliqua commutatio.

Q. 10. *Quinam possunt commutare vota?*

Not. Commutare votum est mutare materiam voti in aliam sub eadem obligatione.

Resp. I. Quisque potest privata auctoritate, & sine alia causa commutare votum suum in id, quod evidenter melius est, & aliunde non præceptum; modò id Ecclesia non prohibuerit. *Est saltem communior sententia.* Quia 1. ex cap. 3. de Jurejur. *non promissum infringit, qui in melius illud commutat.* 2. Debitum rei minus bonæ abunde, & perfectiùs solvitur Deo in re meliore, quæ semper est Deo gratior, & in qua etiam res promissa continetur virtualiter, saltem quoad finem voti, qui est rem gratam Deo facere. 3. Deus semper acceptum habet obsequium majus ei delatum loco minoris; cum magis velit à nobis fieri id, quod melius est, & ei

Oo 2

gra-

gratius. Hinc potest votum recitandi septem Psalmos commutare in votum audiendi Sacrum. Multi excipiunt vota Papæ reservata, quæ sine ejus auctoritate commutari nequeunt, eoquod talem Commutationem sibi propriam reservârit, nisi in statum Religionis commutentur. Ita Suarez, Sanchez, Layman, &c.

Porro melius hîc censetur id, quod, spectatis omnibus, est Deo gratius: tale autem non est semper id, quod secundum se, & ex genere suo præstantius est, sed quod salutem, voyentis magis expedit, cupiditates efficacius coërcet, & voluntatem Deo perfectius subjicit. Hinc licet oratio sit absolute melior jejunio, non licet tamen propria auctoritate hoc in illam commutare; quia hîc & nunc potest jejunium esse Deo gratius, utpote utilius ad bonum spirituale hujus hominis. In dubio, an opus sit melius, requiritur auctoritas Prælati, c. i. *De voto.* & de hoc omnes consentiunt, teste Azor.

Resp. II. Ex communi, votum non potest valide commutari privata auctoritate in opus minus bonum; quia tunc intercedit partialis dispensatio, quæ necessario requirit potestatem Ecclesiasticam; tunc enim tota res promissa non redditur æquivalenter.

Imò requiritur potestas Superioris ad commutationem voti in æquale. *Est saltem*

tem communior. Prob. Tum quia Jura non dicunt, sufficere auctoritatem privatam, nisi ad commutandum in evidenter melius, ex c. 1. *De voto.* Tum quia talis Commutatio requirit permissionem nomine Dei factam, ut res una solvatur pro alia æquali, ac proinde auctoritatem Prælati, vicem Dei gerentis; nam res in specie fuit promissa ac debita: ergo alia non melior solvi nequit, sine consensu creditoris, scilicet Dei. Arg. ex l. 2. ff. de Rebus credit. ibi: *Aliud pro alio invito creditore solvi non potest.*

R-sp. III. Ex communi, non solum ad licitam, sed etiam ad validam commutationem in minus bonum, præter auctoritatem, requiritur justa causa; quia in illa admiscetur aliqua dispensatio, qua condonatur aliquid, quod ex voto debetur Deo. Requiritur etiam aliqua causa, sed minor ad commutationem validam in æquale; quia Deus non concedit, ut solutio rei sibi debitæ fiat sine causa in re alia non meliore: & fidelitas Deo debita exigit, rem promissam solvi, nisi adsit justa causa rem aliam æqualem dandi, vel nisi detur melior. *Ita Suarez, & alii communius.*

Ad hoc tamen juxta multos sufficit major devotio ad illud æquale præstandum; nam non requiritur adeò gravis causa, cum non fiat relaxatio, sed mera translatio obligationis. Si tamen Superior bona fide

procefferit, putans, esse causam justam, licet talis non sit, juxta multos valet commutatio; quia bona fides Superioris est pro causa, cum Deus non sit in hoc rigidior exactor.

Resp. IV. Ex communiore sententia, quicumque habet potestatem dispensandi, etiam solum delegatam, habet etiam potestatem commutandi. Tum quia qui potest plus, potest & minus in eodem genere, ex *Reg. 53. Jur. in 6.* Tum quia qui potest remittere absolutè totum debitum, à fortiori potest illud remittere sub conditione dandi aliud. Cui autem solum concessa est potestas commutandi, is non habet potestatem dispensandi; quia hæc major est, nec continetur in alia.

Imò non potest commutare nisi in æquale; nam vox, & natura Commutationis æqualem subrogationem importat, & Commutatio in minus continet aliquam dispensationem admixtam. *Ita S. Carol. in Instruct. Confess. & est communissima.*

Observa 1. Peregrinationes rectè commutantur in jejunia, largas eleemosynas, crebram Confessionem, & Eucharistiæ summptionem; quia plerumque hæc sunt magis salutaria, & Deo gratiora. 2. Juxta multos ei, cujus votum commutatum est, licet ad prius redire. Tum quia commutatio facta est in ejus favorem, cui proinde renuntiare potest: tum quia videtur solum
facta

facta sub conditione: *si nolit prius votum implere.* Excipit Reginaldus si commutatio facta sit in melius, & acceptata à vovente, eo quod acceptatio talis commutationis vim habeat novi voti, quo acceptans obligavit se ad reddendum Deo aliquid melius, quàm antea voverat. Unde implere prius, esset commutare votum ex meliori in minus bonum, quod non licet privata auctoritate, & sine justa causa. 3. Si opus subrogatum fiat impossibile, vel indifferens, juxta multos vovens non tenetur implere prius, etiamsi possit; quia hujus obligatio per Commutationem extincta est: obligatio autem extincta, præsertim quæ propria voluntate suspecta est, non reviviscit, nisi propria voluntate iterum assumatur. Sed num dici potest commutatio facta fuisse sub hac tacita conditione, ut tunc prius impleatur, si moraliter possit impleri?

CAPUT IV.

De Juramento.

Q. I. *Quid est Juramentum?*

Resp. Est attestatio Dei, seu invocatio Dei in testimonium. Unde jurare est Deum invocare, seu assumere in testem, non quidem, ut hîc & nunc veritatem aliquo miraculo testetur, hoc enim esset tentare